

Додѣ има лисицата зѣби, хаджийна не става.

Додѣ има зелена трѣва, не ѣде конѣт сухо сѣно.

Додѣ има човѣк да тегли, не умира.

Додѣ квачка клопне, душа да му искокне.

Додѣ ми дѣржи душата ще карам, т. е. до послѣдни сили ще се борѣ.

Додѣ ми е абата, не се боя от агата.

Додѣ ми е вѣнчаното, що да давам пари за друго.

— Тѣй казала една Влахиня когато я учали да си купи едно магаре да ѝ носи вода, дѣрва и брашно.

Додѣ му не земе умѣт, не му зима стоката.

Додѣ не артиса, не стига.

Додѣ не вирне опаш кучката, не трѣгват песоветѣ подирѣ ѣ.

Додѣ не грѣмне, не се чува.

Додѣ не другаруваш с' човѣка на пѣт, не можеш го позна.

Додѣ не заплаче дѣтетото, майка му го не накѣрма, или не го поддаѣж (не са осѣща за него, не го насуква, цица му не дава).

Додѣ не испиташ бродѣт, не нагазѣй вода.

Додѣ не испиташ злото, не познаваш доброто.

Додѣ не изѣдеш с' човѣкѣт един човал брашно, не можеш да го познаеш какѣв е.

Додѣ не изѣдеш една ока сол с' човѣка, не можеш го позна какѣв е.

Додѣ не мрѣкне за едного, за другиго не сѣмва.

Додѣ не поринеш лайното, сѣ мерише.

Додѣ не прѣдне кисия в' кисия, пари са не завѣртат, или не са завѣжда сирмия.

Додѣ не прѣдне кутулѣт в' чардата, не замирисва, или не завопява.

Додѣ не потѣрпиш на димѣт, не можеш да са радваш на огѣнѣт.

Додѣ не пукне пушката, не може да са чуе.

Додѣ не си убил мечката, не продавай кожата ѣ.

Додѣ не свѣтне, не грѣмва.

Додѣ не ѣде Бѣлгарин мрѣсно, Турчин не ѣде баница.

Додѣ нѣма огѣн, дим са не пуши.